

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník V / Číslo 1

leden 2000

Cena 8 Kč

Z OBSAHU:

Medaile pro papeže
STRANA 4

Sestry v Brtníkách
STRANA 7

Rozhovor:
Josef Koukl
STRANA 8

Aktuality z Charity
STRANA 11

Kvíz: Znáte Radio
Proglas?
STRANA 13

Návrat půlnočních
STRANA 14

Nejznámější poutní
místa v diecézi
STRANA 16

„Právě zde se mi myslím nabízí největší příležitost, jak svými schopnostmi přispět k oslavám jubilejního roku. Rozhodl jsem se vytvořit malou upomínku, která by v duchu křesťanství vyjadřovala a připomínala tuto událost důstojným způsobem.“ — autor medaile *Vojtěch Dařbuján o svém díle (strana 4)*

Policisté převlečení za kněze

Řím (I)/KIPA: Nasazení policistů v převlečení za kněze je součástí zvláštního plánu, jehož prostřednictvím italská „karabiniéri“ zajišťují bezpečnost poutníků a turistů v Římě během Jubilejního roku. Podle deníku La Repubblica je plán „Operace City“ inspirován americkými vzory. Ve staré části Říma vzrostl počet zatčení kriminálních živlů v období zkušebního provozu (na podzim 1999) o 20 %.

Tříkrálová sbírka dosud vynesla 4,5 milionu korun

Olomouc: Tříkrálová sbírka 2000, kterou uspořádala Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) o slavnosti Zjevení Páně na výzvu olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, vynesla do středy 12. ledna celkem 4 422 231 korun. Podle slov koordinátora akce Marka Navrátila obdržela zatím ACHO téměř 943 tisíc korun prostřednictvím „tříkrálových složenek“. Výtěžek z již otevřených kasiček koledníků tvoří téměř 3,5 milionu korun. Toto číslo není konečné, protože do 12. 1. byly otevřeny zhruba tři čtvrtiny pokladniček.

Čtveřice koledníků (čtvrtým koledníkem je zástupce charity) chodily do jednotlivých domácností. Smyslem koledování „dům od domu“ je probudit soucit s lidmi v nouzi a touhu pomoci jim. Kromě zpěvu koled byla součástí návštěvy také prosba o finanční příspěvek pro potřebné lidi u nás (rodiny s dětmi, seniory) i v zahraničí (např. Turecko, Kosovo, Rwanda, Súdán).

K rozhovoru biskupa Lehmana

Vatikán/VIS: Část rozhovoru, který poskytl předseda

Německé biskupské konference mohučský biskup Karl Lehmann Německému rozhlasu vyvolal v médiích značnou diskusi. Přinášíme překlad z anglické verze oficiálního Vatikánského informačního servisu (VIS).

Otázka pro biskupa Lehmana: Vaše Excellence, začal Svatý rok. Papež je zjevně nemocen. Je možné, že takovéto „kulaté datum“ by bylo vhodným okamžikem pro papežovu rezignaci? Již se o tom dříve spekulovalo.

V několika posledních týdnech a měsících jsem měl více možností k setkání s papežem, než kdy dříve... Udělala na mě veliký dojem síla jeho ducha, ať už se jednalo o osobní nebo skupinová setkání. Přesto nejsem — z lékařského hlediska — kompetentní, abych posoudil, jestli Parkinsonova choroba, kterou papež evidentně trpí, má nějaký dopad na jeho schopnost vést církev a rozhodovat se. Tyto činnosti vyžadují mnoho energie. Navíc se mi již několik let zdá, že papež soustředil veškerou svou energii na Svatý rok, na Velké Jubileum 2000. Je neuvěřitelné, kolik závazků a veřejných aktivit si na sebe vzal... Osobně věřím, že Svatý otec je schopen statečného vyznání: Již dále nemohu přiměřeně vykonávat svou úlohu tak, jak je třeba. Věřím, že by to papež udělal, pokud by cítil, že již není schopen církev vést.... Přesto, kdyby papež měl v úmyslu udělat takovýto krok, nevím, jestli by s jeho rozhodnutím souhlasili jeho poradci a lidé jemu blízcí...

Jedná se vždy o citlivý okamžik, když papežové po dlouhém období pontifikátu trpí fyzickou slabostí, což je pochopitelné. Nicméně, církev a možná i celá společnost se z toho může poučit: papežové mohou být nemocní... V naší společnosti mají často cenu jen mladí a zdraví lidé. Všechno musí „fungovat“... Velký do-

jem na mě také udělala papežova vytrvalost a přesnost, s níž sledoval všechna zasedání posledního synodu... Musím říci, že v důsledku této zkušenosti si papeže vážím a respektuji ho více než kdy předtím.

Nejstarší rukopis listu židům

Vídeň (A)/KNA: Ve Vídni byl objeven doposud nejstarší rukopis z novozákonního Listu Židům. Egyptský papyrus pochází z doby kolem roku 500. Objevil jej mladý řecký papyrolog Amphilochios Papatthomas v papyrusové sbírce Vídeňské národní knihovny. Oboustranně popsaný papyrusový fragment je relativně malý. Jedná se o citáty z druhé kapitoly, verše 9–11 a z třetí kapitoly, verše 3–6. Texty doslovně odpovídají znění těchto míst v dnešních vydáních Bible. List Židům pochází z prvního století křesťanských dějin.

V Polsku přibýlo povolání

Varšava (PL)/KNA: V Polsku vzrostl v minulém roce počet seminaristů o 2,5 procenta.

Podle sdělení polské katolické zpravodajské agentury KAI, vstoupilo loni do prvních ročníků kněžských seminářů 1041 mladých mužů. Na svou budoucí kněžskou službu se v Polsku v současné době připravuje celkem 4820 studentů.

94% Američanů věří v Boha

Washington D.C. (USA)/KNA: V Boha věří počátkem roku 2000 94 % občanů USA. Vyplývá to z výzkumu, který o prvním letošním víkendů provedl Gallup-Institut v Princetonu. Čtyři pětiny Američanů věří, že v den svého odchodu z tohoto světa stanou před Božím soudem a 44 % je přesvědčeno, že lidé, kteří prožili kvalitní a dobrý život mají otevřenou cestu do Božího království, aniž na zemi aktivně vyznávali svou náboženskou víru. Z výzkumu rovněž vyplývá, že náboženská víra Američany nerozděluje, ale naopak je vychovává ke značné míře vzájemné úcty a názorové tolerance. Výzkum byl prováděn formou telefonických dotazů a osloveno bylo 1037 dospělých osob.

Zdislava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Litoměřické biskupství, Dómské náměstí 1, Litoměřice, 412 88; adresa redakce: Římskokatolická farnost Smržovka, Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. Mgr. Michal Podzimek.

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava: V. Fišerová

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — roční předplatné 125 Kč včetně poštovního, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník V., číslo 1

Datum vydání: 23. 1. 2000

Uzávěrka příštího čísla: 10. 2. 2000

Cena jednoho čísla: 8 Kč

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeč v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Milí čtenáři!

Jak jste se v minulém čísle dozvěděli, jsem již oficiálně jmenovaným šéfredaktorem tohoto časopisu. Doba provizorií končí a mým přáním je, aby vznikla skutečná redakce a to skutečného diecézního časopisu. Slovo „skutečný“ je, věřte mi, na místě, protože v posledním roce byla výroba našeho časopisu jen jakýmsi provizorním dílem.

Chci na tomto místě poděkovat těm, kteří v minulých letech časopis vytvořili. Poděkování patří především P. Antonínu

o trpělivost a shovívavost v prvních měsících, kdy se redakce přemísťuje do Smržovky. Stěhování samo sebou nutně obnáší určité zaneprázdnění. Především nestíhám sledovat aktualizaci předplatného, proto prosím, abyste mi nevolali přes telefon své urgency. Vše bude brzy vyřízeno písemně — nic se neztratí.

Dále chci poděkovat těm, kteří již v těchto nelehkých začátcích začínají pro Zdislavu pracovat. Především děkuji panu ing. Janu Mackovi, který od podzimu sází a tiskne náš časopis. Také prozatímní redakční

Bratřovskému, který umožnil, aby se Zdislava vyráběla na jím spravované janovské faře. Stejný dík patří i původnímu šéfredaktorovi panu Lubošovi Růtovi, že tento časopis svého času vytvářel od A až do Z.

Situace se však za poslední rok a půl zcela změnila. Janovská fara začala sloužit i k jiným zbožným účelům. Také pan Luboš Růta již nemůže být ve funkci šéfredaktora a já, kněz se všemi kněžskými povinnostmi nemohu na Zdislavě trávit celé dny a týdny, jak by si právem zasluhovala. Nechci však, aby ztrácela na úrovni, a proto bych rád podle slibu, který jsem dal otci biskupovi, vytvořil tým kvalitních spolupracovníků, kteří chod redakce zajistí od začátku až po distribuci.

Jaký je tedy současný stav již víte, a proto ještě dovoluji několik řádků k tomu, co tyto změny budou znamenat pro vás — pro čtenáře.

Především vás chci poprosit

radě patří dík, věřím, že se postupem času staneme opravdu kvalitním týmem redaktorů.

Někteří se mne již dotazujete, jak to bude s předplatným.

Náš časopis vychází již roky za cenu, která je tak nízká, že může konkurovat všem českým periodikům. Osm korun za šestnáct stran textu velkého formátu plus předplatné, to je nevídané! Bohužel každý rozumný člověk jistě tuší, že to tak nepůjde do nekonečna. Nezdrazil jsem předplatné pro letošní rok, protože v té době, kdy se o něm rozhodovalo v redakční radě, jsem k tomu ještě neměl potřebnou pravomoc. Mezitím okolní diecézní časopisy, např. královéhradecké IKD (Informace královéhradecké diecéze) zvýšily své předplatné vzhledem k dalšímu zvýšení cen poštovního. Co s tím uděláme my?

Řešení je jednoduché. Pokud neseženeme nějakého význam-

Pozdrav k jubilejnímu roku 2000

Jsou někteří matematici, kteří tvrdí, že nové tisíciletí začne až v roce 2001. Přesto více věřím těm, kteří vědí, že první rok života nezačíná až o prvních narozeninách, ale v okamžiku narození. Stejně tak i nové tisíciletí začalo 1. ledna tohoto roku a ne až v roce 2001. Dva tisíce let našeho letopočtu, který má svůj základ v Kristově narození v Betlémě, je pro nás důvodem k díkůvzdání i pohnutkou k novému úsilí na cestě k Bohu.

Děkovat musíme za tolik věcí! Vždyť všechny jsou projevem Boží lásky, která se viditelně projevila, když Boží Syn vzal na sebe naši lidskou přirozenost a stal se člověkem. Děkovat musíme i za všechny, kteří během těch 2000 let nám předávali radostnou zvěst evangelia, děkovat musíme i za Boží ochranu v těžkých dobách, ba za každý den, který nám Bůh dopřál. I to těžké a bolestné, co zanechalo jizvy v životě nás i celé Církve, je důvodem k vděčnosti, protože i tímto způsobem se leckdy projevuje Boží milost.

Zároveň si však uvědomujeme, jak málo je ještě svět křesťanský, jak okolo nás a s námi žijí lidé, kteří o Bohu nic nebo skoro nic nevědí. Nesetkali se dosud s Boží láskou, kterou jsme jim my křesťané neukázali. Proto na počátku tohoto nového období světových i církevních dějin potřebujeme my všichni novou evangelizaci, ke které nás vybízí Svätý otec. Stále více musíme poznávat krásu naší víry a uskutečňovat ji svým životem.

K tomu Vám posílám své požehnání.

Váš biskup Josef

ného sponzora, Zdislava bude vycházet letos za cenu 8 Kč tak dlouho, pokud bude v „pokladně“ předplatného potřebný obnos. Až dojde — předpokládám tak okolo října — pak jedno nebo dvě čísla na konci roku (kromě vánočního) nebudou moci vyjít.

V příštím roce bude předplatné o něco zvýšeno tak, aby pokrylo náklady. Slíbil jsem panu biskupovi, že pokud budu ve službě šéfredaktora, bude časopis finančně naprosto soběstačný, aby s ním biskupství, které má jiných důležitých starostí dost, nebylo vůbec zatěžováno.

Děkuji tedy za pochopení a věřím, že po dobu mého působení ve Smržovce (tato doba se kryje s dobou mého šéfredaktorování) budete s naším diecézním časopisem spokojeni.

P. Michal Podzimek
šéfredaktor

V tomto čísle, jehož ročník vydání poprvé začíná dvojkou, naleznete především ohlédnutí za uplynulými vánočními svátky. Děkujeme za vaše příspěvky. Prosíme opět, abyste podle možnosti přikládali i fotografie z popisované akce, které mnohdy řeknou více než odstavce textu. Fotografie na požádání vrátíme.

V polovině loňského roku jsme Vám slíbili od tohoto čísla také novou grafickou úpravu. Věřím, že jste si všimli postupných změn, kterými již během podzimu tvář Zdislavy procházela. V tomto čísle se přesto objevují některé nové prvky — především grafické symboly vikariátů u zpráv, které označují, kterého vikariátu se zpráva týká.

Jan Macek

O ekonomické situaci Zdislavy se jednalo na poslední redakční radě, z níž je fotografie na této stránce

Medaile z Jablonce pro papeže

Společně s vánočním stromem přivezl prezident České republiky Václav Havel papeži Janu Pavlu II. další dary od občanů a organizací naší vlasti. Jeden z nich je spojen s litoměřickou diecézí.

Čtyři centimetry v průměru má medaile, kterou výhradně pro papeže a jeho nejbližší spolupracovníky v počtu dvou zlatých a pěti stříbrných exemplářů vyrazil jablonecký podnik Bižuterie — Česká mincovna podle návrhu absolventa Střední uměleckoprůmyslové školy a vyšší odborné školy v Jablonci nad Nisou Vojtěcha Dařbujána. Ten medaili navrhl jako svou diplomovou práci na jaře roku 1999.

„Právě zde se mi myslím nabízí největší příležitost, jak svými schopnostmi přispět k oslavám jubilejního roku. Rozhodl jsem se vytvořit malou upomínku, která by v duchu křesťanství vyjadřovala a připomínala tuto událost důstojným způsobem.“ — To jsou slova samotného autora návrhu, kterými v obhajobě své práce vyznává svou víru a hovoří o způsobu jejího vyjádření. Hned v úvodu své obhajoby ovšem připomíná, že bez pochopení události, od které náš letopočet začíná, je letošní letopočet stejně málo zajímavý, jako výsledek příkladu 1000 + 1000. „Nezapomeňte, že toto číslo vypadá hezky jen v desítkové soustavě!“

O návrhu medaile se vyslovují pochvalně jak profesionální návrháři z České mincovny, tak ředitel školy, akademický sochař Jiří Dostál: „Tato medaile je tak dobrá, že si tuto poctu zaslouží. Je silná svou myšlenkovou hloubkou a přístupem. Takové dílo může vytvořit jen člověk, který tuto tematiku dobře zná a má ji pochopenou. Vojtěch měl už během studia svou osobitou filosofii a svůj přístup a z jeho práce je to cítit. Na všechno měl svůj názor, ne příliš konformní. Všechny předpoklady se tady potkaly a v jejich průsečíku vzniklo výborné dílo.“

„Medaile mi nabídla dvě strany, na kterých jsem mohl vyjádřit svůj pohled na smysl a význam oslav. Dominantou jedné strany je Kristus sám, jehož znázorňuje symbol kříže a lámání chleba. — Ke ztvárnění této strany jsem se inspiroval zdánlivě prostým úkazem. Tím se pro mě stalo jiskření, které se děje při broušení kovových nástrojů. Odletování jednotlivých jisker mi zvláštním způsobem připomínalo rychlost, s jakou je člověk schopen předávat Kristovu lásku dál. Tvary

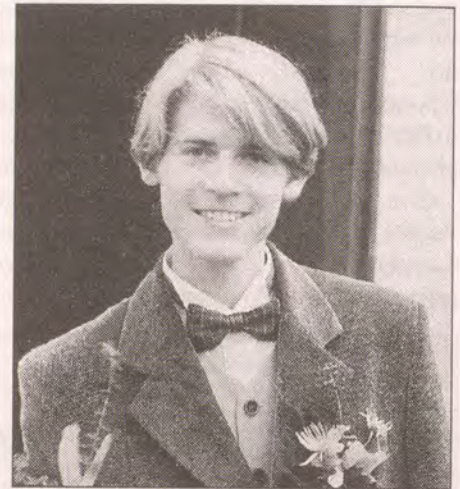
jejich drah odletování jsem promítnul do ryb, které jakoby odletují od míst Kristových ran...“

„Obrátíme-li medaili, máme před sebou stranu, kde se opět ryby vracejí a tím připomínají společenství církve. Zajímavostí tohoto výjevu je, že může být viděn dvěma způsoby: buď jako ryby, nebo je možné na druhý pohled vidět tři postavy spojující se ve středovém trojúhelníku. V trojúhelníku, který značí Boha Otce, je muž je zasvěcen letošní rok...“

S myšlenkou darovat papeži právě medaili s motivem Jubilea 2000 přišel ing. Jan Vízek z České mincovny. Nešlo o to, darovat něco papeži za každou cenu, ale

STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA JABLONEC N/N

Autor návrhu medaile Vojtěch Dařbuján

Nahoře líc, dole rub medaile, kterou podle návrhu Vojtěcha Dařbujána vyrazila Česká mincovna v Jablonci nad Nisou a kterou předal spolu s vánočním stromem a dalšími dary papeži Janu Pavlu II. prezident ČR Václav Havel

hloubka a čistota této práce přesvědčily pracovníky prezidentské kanceláře o tom, že právě tento dar bude charakterizovat vztah českých křesťanů k oslavám dvoutisícího příchodu Krista na svět.

V závěru své obhajoby píše Vojtěch: „Celkově jsem s výsledkem své práce velice spokojen a věřím, že snad alespoň někoho osloví nebo někoho přivede k zamýšlení, co a proč oslavovat v roce 2000. Nakonec bych si moc přál, aby byla moje práce nějak využita a nezapadla bezpřízorně do šuplíku, ale... V tento okamžik čekám na vyjádření eventuelního adresáta, proto mohu jen doufat.“

Naděje nezklamala a skutečnost asi mnohonásobně předčila očekávání. Přestože nejspíše nikdo z nás nebude moci držet toto dílo ve svých rukou, můžeme být hrdi na to, že z naší diecéze pochází tak ušlechtilý dar pro papeže. Je třeba ještě vyslovit uznání školám, na kterých autor medaile studoval a které obě jsou v naší diecézi: již zmíněné SUPŠ-VOŠ v Jablonci nad Nisou a Střední uměleckoprůmyslové školy v Turnově. Věříme, že se dočkáme dalších děl tohoto nadějného mladého výtvarníka.

Jan Macek s použitím obhajoby diplomové práce Vojtěcha Dařbujána

Dary jubilejního roku — jubilejní odpustky

Všichni věřící, kteří jsou náležitě připraveni, mohou během celé doby Jubilea bohatě užívat daru odpustků podle níže uvedených ustanovení.

Za předpokladu, že odpustky zůstávají v platnosti po celou dobu Velkého jubilea, připomínáme, že jubilejní odpustky mohou být formou přimluvy poskytnuty duším zesnulých: takový dar je pozoruhodným úkonem nadpřirozené lásky na základě svazku, jímž jsou v mystickém těle Kristově sjednoceni věřící — ještě poutníci na zemi — s těmi, kteří již zakončili svou pozemskou pouť.

Během jubilejního roku zůstává také v platnosti norma, podle níž **je možné získat plnomocné odpustky pouze jednou denně.**

Po řádném vykonání svaté zpovědi, která (podle normy kánonu 960 CIC a kánonu 720 § 1 CCEO) musí být osobní a úplná, může věřící, splní-li požadavky, získat či aplikovat dar plnomocných odpustků i během přiměřené doby i každodenně, bez opakovaného přijetí svátosti smíření. Je však vhodné, aby věřící přijímali milost svátosti pokání často, a tím aby se upevňovala jejich vůle k obrácení a rostla touha po čistotě srdce. **Je vhodné, aby účast na eucharistii, která je nutná pro získání každého odpustku, byla vykonána též den, kdy se konají předepsané úkony.**

Tyto dva vrcholné momenty musí doprovázet především svědectví společenství s církví, vyjádřené modlitbou na úmysl Svatého otce, dále pak konání skutků křesťanské lásky spolu s pokáním podle níže uvedených pokynů: všechny tyto úkony mají být vyjádřením opravdového obrácení srdce, ke kterému nás přivádí společenství s Kristem ve svátostech.

Pro nadcházející Jubileum se také potvrzuje norma, podle níž mohou zpovědníci těm věřícím, kteří mají zákonnou překážku, pozměnit jak předepsané skutky, tak i vyžadované podmínky. Řeholníci a řeholnice žijící v klauzuře, nemocní a všichni, kdo nemohou opustit své bydliště, mohou místo návštěvy určitého chrámu navštívit kapli ve svém domě; pokud by ani to nebylo možné, mohou získat odpustky tím, že se duchovně spojí s těmi, kdo vykonávají předepsané skutky obvyklým způsobem, a tím, že obětují Bohu své modlitby, utrpení a těžkosti.

Pokud jde o plnění požadovaných podmínek, věřící budou moci získat jubilejní odpustky:

1) v Římě, vykonají-li zbožnou pouť do jedné z patriarchálních bazilik, tj. do baziliky sv. Petra ve Vatikánu, do arcibaziliky Nejsvětějšího Spasitele v Lateránu, do baziliky Panny Marie Sněžné (S. Maria Maggiore) či do baziliky sv. Pavla na via Ostiense, a tam se v usebrání zúčastní mše svaté nebo jiného liturgického úkonu, jako například modlitby ranních chval,

DĚJINY JUBILEJNÍCH ROKŮ

Dějiny slavení jubilejního roku sahají do roku 1300, kdy jej poprvé vyhlásil papež Bonifác VIII. Avšak až v roce 1423 papež Martin V. poprvé otevřel Svatou bránu v papežské katedrále svatého Jana na Lateránu. Alexandr VI. byl prvním papežem, který o Vánocích roku 1500 otevřel Svatou bránu ve Svatopetrské bazilice. Pro tuto příležitost byl v chrámu upraven zvláštní vchod, který byl pak znovu přebudován roku 1618. Svatá brána v dnešní podobě pochází z roku 1950, kdy bronzové dveře darovali švýcarští katolíci. Papež dosud otevíral vždy jen Svatou bránu svatopetrského chrámu. Poprvé v dějinách tentokrát Svatý otec otevřel brány všech čtyř hlavních římských bazilik.

nešpor nebo jiné pobožnosti (např. křížové cesty, růžence, modlitby hymnu Akathistos ke cti Matky Boží), dále když navštíví ve skupině nebo jednotlivě jednu ze čtyř patriarchálních bazilik a zdrží se zde určitý čas v eucharistické adoraci a rozjímání, zakončenými modlitbou Otče náš, vyznáním víry v jakékoliv uznané formě a modlitbou k blahoslavené Panně Marii.

Ke čtyřem patriarchálním bazilikám jsou za stejných podmínek připojeny pro zvláštní příležitost Velkého jubilea také: bazilika Svatého Kříže Jeruzalémského, bazilika sv. Vavřince na Veranu, poutní svatyně Matky Božské lásky a křesťanské katakomby.

2) ve Svaté zemi, když za stejných podmínek navštíví baziliku Božího hrobu v Jeruzalémě nebo baziliku Narození v Betlémě či baziliku Zvěstování v Nazaretě.

3) v jiných místních církvích, když vykonají pouť do katedrálního chrámu nebo do jiných kostelů či míst určených ordinářem a tam se zbožně zúčastní li-

turgie nebo jiné pobožnosti, jak bylo výše popsáno pro město Řím. Mimoto, když navštíví ve skupině či jednotlivě katedrální chrám

nebo poutní chrám určený ordinářem a zdrží se tam určitý čas ve zbožném rozjímání zakončeném modlitbou Otče náš, vyznáním víry v jakékoliv uznané formě a modlitbou k blahoslavené Panně Marii.

4) na jakémkoli místě, když vykonají v přiměřené době návštěvu bližních, kteří se nacházejí v bídě nebo v těžkostech (nemocní, věznění, osamocení staří lidé, postižení atd.), čímž jako by konali pouť ke Kristu, který je v nich přítomen (srov. Mt 25, 34–36), a splní-li obvyklé duchovní a svátostné podmínky včetně předepsaných modliteb.

Věřící budou jistě chtít tyto návštěvy opakovat během Svatého roku, aby tím mohli získat při každé z nich plnomocné odpustky, samozřejmě ne více než jedenkrát denně.

Plnomocné jubilejní odpustky bude možné získat také **prostřednictvím iniciativ**, které uskutečňují konkrétním a velkorysým způsobem ducha pokání, jež je jakoby duší Jubilea. Takovou iniciativou může být zřeknutí se v průběhu alespoň jednoho dne konzumních zbytečností (např.: kouření, pití alkoholických nápojů), **půst a odříkání** podle všeobecných církevních norem a speciálních norem biskupů nebo **poskytnutí příslušné částky peněz pro chudé; významná podpora** činnosti církevního a sociálního charakteru (především ve prospěch opuštěných dětí, ohrožené mládeže, potřebných starých lidí, cizinců v různých zemích, kteří hledají lepší životní podmínky); věnování přiměřené části volného času aktivitám ve prospěch komunity nebo jiné podobné formy osobní oběti.

Poznámka redakce: vynalézavosti se meze nekladou.

Řím, Apoštolská penitencierie,
29. listopadu 1998, 1. neděle adventní

Hospic a živý betlém

Na Štědrý den roku 1999 pořádalo naše Sdružení pro založení a podporu hospice Litoměřice a Diecézní charita již podruhé vystoupení mládeže místního farního společenství — benefiční akci nazvanou „Živý betlém“.

Tentokrát, poučení zkušenostmi z prvního ročníku této pěkné akce, jsme scénu umístili také v exteriéru Dómského náměstí, ale pro lepší viditelnost na vyvýšeném pódiu. To poskytlo jako sponzorský dar město Litoměřice, stejně jako několik smrků pro dekoraci scény. Za to patří starostovi města dík. Děj hlavní scény provázal letos všem známý hlas pana Radovana Lukavského, který text pro naši scénu namluvil díky P. Toníkovi Forbel-skému. Ten — ač již na novém působišti — ochotně pomohl nejen radou a zkušenostmi, ale i zajištěním této nahrávky.

Velkým přínosem bylo také dobré ozvučení celé akce, takže všichni, i ti vzdálenější diváci dobře slyšeli, oč na pódiu běží.

Hlavní děj narození Ježíška doplnili Tři králové zpívanou scénou, nechyběl ani král Herodes, kterého se mudrci ptali na cestu k nově narozenému Králi. Celou scénu pěkně moderoval Petr Matuška, na jehož výzvu přispěly se svou troškou do mlýna i malé děti z řad diváků slokou koledy či básničky. V závěru si mohli všichni zazpívat známé koledy a zblízka si prohlédnout telátko, ovci s docela malými jehňátky i opravdového živého osla, na kterém si někteří odvážlivci měli možnost vyzkoušet, jak se asi Josefovi a Marii cestovalo, když putovali do Egypta.

U vstupu ke scéně si návštěvníci mohli prohlédnout nejen ještě „teplou“ maketu litoměřického hospice svatého Štěpána,

kteřou pro účely Sdružení postavil žák 1. ročníku gymnázia Ladislav Bartoš, ale i aktuální fotografii stavby z 23. 12., která díky Bohu probíhá neztenčeným tempem, takže nyní dochází již k pokládce stropu nad 1. nadzemním podlažím.

Celou akci shlédlo zhruba 500 diváků, kteří měli možnost prokázat svou štědrosť dobrovolným příspěvkem do veřejné pokladny. O tom, že ji prokázali, svědčí celková částka, která dosáhla neuvěřitelných 20 289 Kč. Díky všem dárcům!

Rádi bychom, aby litoměřický „Živý betlém“ se stal do budoucna každoroční tradicí a jeho výtěžek vánočním dárkem pro ty, kteří litoměřický hospic budou potřebovat. Všem příznivcům našeho hospice děkujeme především za duchovní podporu — modlitbu, ale i za jakkoli drobné finanční příspěvky, které jsou ve svém součtu nezanedbatelnou částí našeho zdroje financování stavby.

Do letošního jubilejního milostivého roku přejeme všem hojnost Božího požehnání, duševní i tělesné pohody a zdraví.

Za Sdružení pro vybudování a podporu hospice Litoměřice Tomáš Smolek

Vánoce v katedrále

Dómské náměstí se stalo na Štědrý den odpoledne shromaždištěm dětí s rodiči. Před proboštstvím totiž stála betlémská jeskyně skoro ve skutečné velikosti a v ní Dítě s Matkou i Pěstounem, jak si o tom můžete přečíst v článku nahoře.

Už o čtvrté hodině za šera zaplnili věřící katedrálu k slavnostní štedrovečerní bohoslužbě, při níž otec biskup se svou asistencí sloužil první vánoční mši svatou. Po štedrovečerní večeři, když hodiny na věži odbily desátou, zaplnila se katedrála znovu k bohoslužbě slova vedené opět panem biskupem a přerušované chvílovým mlčením, které přece jen ztišilo šum účastníků, kteří přišli „na půlnočku“. Kolem televizorů se pak doma shromáždili ti, kteří zatoužili po účasti na otevření Svatého roku na náměstí svatého Petra ve Vatikánu, ozdobeném stromem z naší vlasti. Papež zde přistoupil k otevření Svaté brány baziliky svatopetrské. Prošel jí jako první, aby přistoupil k oltáři při půlnoční mši svaté.

Po krátké noci jsme vstoupili do hodů Božího Kristova narození, abychom vstoupili pontifikální mši svatou o desáté hodi-

ně do milénia. Biskup se svými kanovníky uprostřed věřících před proboštstvím stručně vysvětluje: „Oslavou věčného Slova, které se stalo člověkem, otevíráme ve společenství s celou církví slavení Velkého Jubilea v naší diecézi jako příležitost k mimořádně hlubokému působení a prožívání Boží milosti a jeho milosrdenství po celou dobu tohoto Svatého roku.“ Jáhen na to četl úryvek Lukášova evangelia, v němž Ježíš před shromážděním předčítal: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně...“ Po výzvě: „Vydejme se na cestu ve jménu Kristově!“ za zpěvu „Do domu Hospodinova půjdeme s radostí“ se průvod od betlému vydal do katedrály. Před katedrou jáhen oznamuje: „Uplynulo dva tisíce roků od příchodu Božího Syna na svět; proto církev, Kristova nevěsta, touží oslavit narození svého Ženicha a slaví jubilejní rok; rok, v němž má Bůh zalíbení, rok Božího smilování a milosti, rok smíření a odpuštění, spásy a pokoje. Slavme proto příchod našeho vykoupění, slavme začátek Velkého Jubilea. Všichni se radujme a ve spojení s andělskými sbory zpívejme píseň chvály.“ A biskup zazpíval chvalozpěv Sláva na vý-

sostech Bohu. Tak začala slavnostní mše svatá vánočního Božího hodu.

Na druhý den, kdy se v celé církvi slaví svátek Svaté rodiny nazaretské, litoměřická katedrála prožívá slavnost svého patrona, svatého Štěpána-prvomučedníka.

Msgr. Josef Helikar

Sestry salesiánky nabízejí

dvouleté vzdělání dívkám bez studijních předpokladů ze ZŠ — obor charitativní služby (i ZvŠ, nedokončená ZŠ) na **DÍVČÍ KATOLICKÉ ŠKOLE** praktická škola s možností získání osvědčení v oborech

- pečovatelka, opatrovnice
- kuchařka
- šička

charakteristickým rysem je rodinný duch Dona Boska

možnost ubytování v Domově mládeže (5 minut od stanice metra Florenc)

Studium je bezplatné

DKŠ Vítkova 12

186 00 Praha 8 – Karlín

tel.: 02/24 81 86 18

E-mail: scuola@volny.cz

Sestry v Brtníkách

Na severu Čech v místě, kde lišky dávají dobrou noc, leží zapomenutá obec Brtníky. Malé děti se často strašívají, že skončí v tamním „bláznici“, turisty je navštěvována především v době jarních leopádů a ani já jsem donedávna o Brtníkách nic víc nevěděla. Až setkání se sestřičkami, které v Brtníkách svou misijní práci pomáhají druhým, mě přimělo, abych je poznala blíže a představila vám je. A proto bych se teď chtěla společně s vámi vrátit alespoň ve vzpomínkách na krásnou návštěvu u misijních sester Služebnic Ducha svatého v Brtníkách.

Sestřičky mě přivítaly v neuvěřitelně domáckém prostředí, připravily horký čaj na rozmrznutí a něco dobrého na zub. Celé odpoledne se mi pak věnovala sestra Stanislava, která mi nejen vyprávěla, vysvětlovala a doplňovala mé nevědomosti, ale hlavně mi ukázala jejich nesnadný život v dnešních podmínkách.

Kongregaci misijních sester Služebnic Ducha svatého

(Congregatio Missionalis Servarum Spiritus Sancti) založil 8. 12. 1889 ve Steylu v Holandsku německý kněz bl. Arnold Janssen. Spoluzakladatelkami kongregace se staly také bl. Matka Marie Helena Stollenwerková a Matka Josefa Hendrina Stenmannsová. Podle místa založení se sestram také říká „Steylské misijní sestry“.

Tato misijní kongregace je mezinárodní. V současné době působí ve více než 40 zemích světa ve všech světadílech přes 4000 sester. Po Holandsku bylo jejich dalším domovem Slovensko, kde si koupily dům v Ivanke pri Nitre. Odtud odcestovaly první čtyři misionářky do zámoří. Počet sester pak na Slovensku slibně rostl. Tento vývoj byl však zastaven přesunutím do českého pohraničí — do Horního Starého Města u Trutnova, kde pracovaly v nejtěžších provozovnách závodu Texlen, později pak převzaly práci v ústavech sociální péče pro postižené děti v Jestřebí, zde v Brt-

níkách a později i v nedaleké Horní Poustevně. Své misionářské povolání žijí z víry v trojjediného Boha, se zvláštním zaměřením na úctu k Duchu svatému. Snaží se šířit tuto víru ve světě svými modlitbami,

obětmi a apoštolátem podle hesla jejich zakladatele: „Ať žije svatý trojjediný Bůh v našich srdcích a v srdcích všech lidí!“

Sestry jsou ve službách katolické církve ve vlasti a v rozvojových zemích světa, pomáhají v pastorační činnosti v místech, kde je nedostatek kněží, vyučují náboženství ve

školách, v rodinách i tiskem a rozhlasem z pověření místních biskupů. Pracují v nemocnicích, na poliklinikách, v osadách a léčebnách pro malomocné a vedou zdravotní kurzy. Sestry spolupracují podle přání zakladatele s misionáři Společnosti Božího slova. Znamením zasvěcení Bohu a svě-

dokončení na straně 8

Vánoční muzika v Žatci a Chomutově

„Poklad církevní hudby ať je udržován a pěstován s největší pečlivostí. Neúnavné úsilí ať je věnováno povznesení pěveckých sborů.“ Zcela v duchu tohoto citátu Sacrosancta Concilia (což je dokument vydaný II. Vatikánským koncilím), konkrétně v duchu jeho článku 114, byly okrášleny slavnostní mše svaté posledních Vánoc v Žatci a Chomutově.

Missa Brevis in B Wolfganga Amadea Mozarta zazněla spolu s Brixih Motetem Pastoralu pod vedením Vlastimila Kořistky v Žatci. V tomto městě má duchovní hudba dlouholetou tradici, která se v poslední době obnovuje. Nádherné prostory gotického chrámu Nanebevzetí Panny Marie byly naplněny hudbou, jež úžasně doplňovala Mysterium odehrávající se na oltáři.

Plně kostely byly i v Chomutově. Jak na dětské půlnoční v chrámu svaté Barbory, kde byla liturgie doprovázena

hudbou českých mistrů baroka a klasicismu provedenou mládeží jednoty Orel, i na večerní koncelebrované v děkan- ském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tam schola s regenschorim Vítem Šobáněm zpívala gregoriánský chorál („Církev považuje gregoriánský chorál za vlastní zpěv římské liturgie. Patří mu tedy při liturgických úkonech čelné místo.“ — Sacrosanctum Concilium, čl. 116). Také zazněla Mozartova Missa Brevis in B a ještě Den přeslavný Jiřího Ignáce Linka. Stejně skladby jsme mohli slyšet i druhý den na Boží hod.

Stává se tradicí, že půlnoční mše svaté 24. prosince navštěvuje mnoho lidí, kteří během roku do kostela nezajdou. Pro spoustu z nich je hlavním lákadlem právě hudba. Ta se stává nenásilnou formou evangelizace, a zanechává tak o katolické církvi dobré mínění.

Jan Šobáň, Chomutov

Hosté v katolické farnosti Sebnitz

Pod heslem: „Kde se radují z lásky, tam je svátek“ přijali katoličtí věřící české farnosti Dolní Poustevna pozvání sebnitzského faráře Mothesse. Pan farář měl z hostů radost a řekl: „Našimi partnery nejsou jen evangeličtí křesťané našeho města, ale také naši katoličtí spolubratři z Čech“. Toto pozvání řeklo Ano společenství, které jsme zde mohli prožít.

Český farář Václav Horniak přijel se svými farníky hned ráno. Pro věřící sousední země nebyl kostel cizím místem. I děti stály zbožně před jesličkami a sledovaly pozorně pobožnost. Bez problémů s jazykovými bariérami došlo k za-

jímavým rozhovorům. Po společném obědě podnikla paní Malá s českými hosty toulku městem Sebnitz, která končila návštěvou vlastivědného muzea.

Byl to velmi vydařený podnik pro hostitele i hosty. A protože v dobrém je třeba pokračovat, dojde také k naší návštěvě v Dolních Poustevnách.

Franz Wlach

Josef Koukl — litoměřická diecéze očima pastýře

Horská vesnička Horní Maxov v Jizerských horách patří k místům, kam otec biskup Josef Koukl jezdí nejčastěji a také nejraději. Právě tam jsme ho zastihli, abychom se zeptali na situaci v naší diecézi před koncem století a po desetiletí biskupské služby otce Josefa.

Nedávno jste oslavil deset let biskupské služby. Jak byste zhodnotil změny, které během té doby v naší diecézi nastaly?

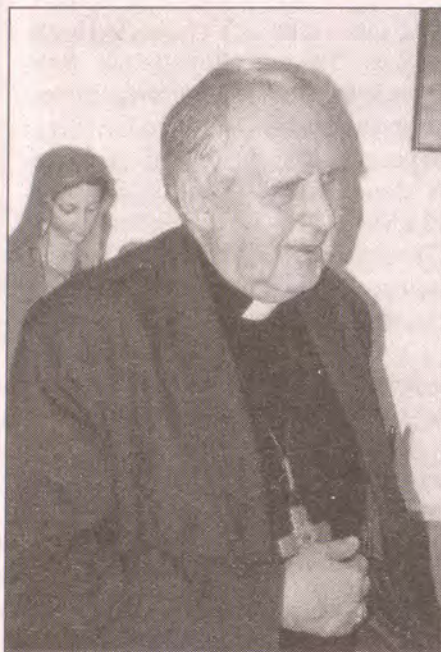
Proti roku 1989 ubylo kněží, protože mnozí řeholníci a také slovenští kněží odešli. Další kněží zemřeli a nových nebylo ještě tolik vysvěceno. V tom se projevilo zhoršení. Na druhé straně však ve městech přibývalo rodin s malými dětmi, a tak je naděje, že z těchto dnešních dětí za patnáct až dvacet let budou další katolické rodiny. To je něco, co potěší.

Dá se s tím nedostatkem kněží dělat něco v současné době?

Chvála Bohu, máme čtrnáct bohoslovců v pražském semináři, což diecéze už dávno nepamatuje. A jestli mladí muži budou pamatovat na to, že také je může Pán volat, bude to ještě lepší. Ve čtvrtém ročníku máme pět bohoslovců, v příštím roce, dá-li Bůh, pět jáhnů — a už budeme přemýšlet, kam je poslat na takzvaný pastorační rok. Na prvních kněžských letech totiž velice záleží, jak kněz pak působí.

Nedávno jste byl v Římě předávat vánoční strom papeži a do Říma jezdíte i při jiných příležitostech. Jaký je pohled na naši českou církev a litoměřickou diecézi ze „srdce“ církve?

Jednou za pět let každý biskup podává zprávu o své diecézi při návštěvě „ad limina“. Po vyslechnutí všech biskupů hodnotí pak jak vatikánské kongregace, tak i Svatý otec celou církevní provincii. Co nám předloni řekl Svatý otec, to platí stále: věnovat se rodinám, všimnout si mládeže. Jako přednost Církve u nás je viděna

skutečnost, že neubývá přijímání svátosti smíření, což mnohde na Západě téměř není. V tom je viděno velké pozitivum a naděje pro budoucnost.

Jak jste prožíval to, že právě Česká republika byla vybrána, aby darovala Vatikánu vánoční strom a další dary?

Možnost věnovat letos, kdy začíná Jubilejní rok, vánoční strom do Vatikánu chápou jako vyznamenání naší církve. Od nás to byl dar lásky, na němž se vlastními prostředky a prací podílelo velké množství věřících i institucí. A kdo se díval na papežovo požehnání Ubi et orbi, mohl si všimnout mnoha českých vlajek našich lidí, kteří tam byli přítomni.

Často se o naší diecézi tvrdí, že by to mělo být misijní území. Domní-

váte se, že během deseti, dvaceti let se tento stav změní?

To musíme nechat na Pánu Bohu. Nikdo neví, jaká bude budoucnost. Jestliže se ke katolické církvi přihlásilo při soupisu obyvatel jen dvacet procent a z nich se pravidelně účastní bohoslužeb asi deseti-na, můžeme skutečně hovořit o misijním území. Je to ovšem jiné území než v pohanských krajích. Tam se lidé s křesťanstvím dosud neseťkali, u nás křesťanství už bylo a mnozí je opustili. K takovým lidem je těžší mluvit a hlásat jim Boží slovo, protože poznali víru či křesťanství, kterému neodpovídal život těch, kteří se za křesťany prohlašovali.

Velikým poselstvím našeho papeže celému světu je „nebojte se“. Co byste řekl na povzbuzení čtenářům Zdislavy, aby se neobávali budoucnosti a nebáli se žít svou vírou?

Poselství Vánoc je nejkrásnějším poselstvím vůbec: Neuvěřitelná skutečnost, že Bůh nás má tolik rád, že kvůli nám přišel na svět. Křesťan se nemusí nikdy bát, protože je v rukách Božích. „Zapsal jsem si tě do dlaně“, říká nám Pán v knize proroka Izaiáše, takže se obrazně řečeno nemůže podívat na svou ruku, aniž by nás neviděl. Přes všechny prognózy si můžeme být jisti, že osudy světa nemá v rukou nějaká strana či nějakí lidé, ale Bůh. A to, že jsme dnes na světě, to je důkaz, že ještě můžeme něco dobrého vykonat. Kdyby vševědoucí Bůh věděl, že už nic udělat nemůžeme, neměl by důvod, aby nás na světě ještě nechávat dále žít.

Děkuji za rozhovor

Ptal se Jan Macek

Vietnamská církev na internetu

Hanoj (Vietnam)/KNA: Katolická církev ve Vietnamu se objevila na internetu. Na adrese <http://www.viethishops.net> zveřejňuje biskupská konference katolické církve ve Vietnamu informace v jazyce své země. Prostřednictvím této nové služby se mohou nyní Vietnamci, kteří žijí v zahraničí, dovědět o životě katolické církve ve své vlasti.

...dokončení ze strany 7

dectvím chudoby jsou v řeholnic šaty modré barvy, křížek a prsten. Křížek je předán u prvních slibů, prsten u věčných.

I když během staletého vývoje této kongregace přišlo mnoho zkoušek a nesnází, sestry nikdy nepřestaly důvěřovat Pánu. Sestra Stanislava řekla: „V tomto opravdu misijním kraji je těžké šířit víru, a proto se za tyto lidi především modlíme, a pokud je to možné, učíme je hledat lásku Kristovu.“

Příště o činnosti sester přímo v Brtníčkách
Michaela Pavlů

Symbole vikariátů

Ptáte-li se, co znamenal kvíz v minulém čísle na poslední straně a proč jsou u nadpisů článků podivné symboly, čtete na správném místě. Deset symbolů pro deset vikariátů litoměřické diecéze vypadá takto:

	českolipský		mladoboleslavský
	děčínský		podkrušnohorský
	liberecký		teplický
	litoměřický		turnovský
	lounský		ústecký

Článek, který se týká konkrétního vikariátu, je pro orientaci označen příslušným symbolem. Doufáme, že články označené jiným symbolem, než je váš vikariát, nebudete přeskakovat!

Symbole navrhl a nakreslil výtvarník Jan Hrubý, který spolupracuje od počátku vydávání Zdislavy na její „tváři“. Jeho dílem jsou i značky rubrik, které jste mohli vidět ve Zdislavě doposud. Ty budou nyní nahrazeny novou grafickou úpravou.

Farnost Přepeře u Turnova

Malá, svou rozlohou nepatrná farnost Přepeře leží ve východním cípu naší diecéze ve vikariátu Turnov. I když je „jen malá“, její život v minulém roce předčil mnohé jiné farnosti.

Jednou z velkých a neopakovatelných radostí, které farnost prožila, byla návštěva Apoštolského nuncia, Giovanniho Coppy, vatikánského velvyslance v ČR. Přijal pozvání mladých, kteří se připravovali na přijetí svátosti biřmování, a strávil s nimi v místním farním domě celé sobotní odpoledne. Jejich společný rozhovor byl plný nejrůznějších témat; od hledání základů víry až po názory na moderní hudbu.

Za týden poté přepeřskou farnost navštívil náš litoměřický biskup ThDr. Josef Koukl, aby devíti mladým lidem udělil svátost křesťanské dospělosti — svátost biřmování, která se v této farnosti naposledy

udělovala před 60 lety. Mladí lidé se na přijetí této svátosti připravovali celý rok a svým životem ukázali a ukazují své rozhodnutí angažovat se pro Krista.

V sobotu před 1. nedělí adventní přepeřskou farnost opět navštívil náš otec biskup, aby zde vysvětlil nově zbudovanou farní kapli sv. Gaudentia. Po slavnostní mši svaté se konala oslava k ukončení církevního roku.

Za zmínku jistě stojí to, že v této malé farnosti po několika letech přistoupilo osm dětí k prvnímu svatému přijímání.

Život tohoto společenství církve roste a je znát v srdcích těch, kteří toto společenství pokoje a přátelství tvoří. Jim všem patří velký dík za příklad živé víry a velké naděje i v tak „malém stádečku“, jako je farnost Přepeře.

*Mgr. Radek Jurnečka
pastorační asistent*

Ohlédnutí za Vánocemi na Českolipsku

Rádi bychom ze srdce poděkovali všem mladým i starším, kdo na Štědrý den ve 22 hodin provedením Rybovy Vánoční mše dokázali vytvořit v bazilice Všech svatých v České Lípě hezkou atmosféru k oslavě narozenin Božího Dítěte.

Na Boží hod rovněž v bazilice provedl soubor Musica Caecilia Marhulovu II. českou vánoční mši a vánoční koledy v úpravě Luboše Fišera. Je třeba vyslovit upřímný dík a velké uznání všem členům souboru i dirigentu Mgr. Josefu Zadinovi za to, že tolik přispěli svým zpěvem k hlubšímu duchovnímu prožití všech vánočních tajemství nejen v České Lípě, ale i v okolí. Nový rok 2000 přivítal soubor Valašskou jitřní mši pastorální opus 80 od Jaroslava Kříčky, která byla opět doplněna koledami Luboše Fišera. Přejeme dirigentu i všem zpěvákům souboru, aby i v jubilejním roce 2000 měli stále dost inspirace, hodně nadšení a sil k nácviu náročných děl, kterými posluchačům přibližují poklady naší i světové hudby.

Iniciativní mladí z českolipské farnosti připravili krásné překvapení všem, kdo o svátku Svaté rodiny i přes špatné počasí naplnili do posledního místečka kostelík sv. Maří Magdalény. Vypravěčka Helena Kanichová uváděla vánoční příběh o radosti z narození Božího Syna v Betlémě. Marii představovala Verunka Kanichová, Josefa Pavel Mužík z Mimoně. Dva pastýře hráli Marie a Petr Bělohávkovi — také z Mimoně, malého pastýře Jaroslav Kanich a jeho bratr Jan betlémského mládence. Jako anděla jsme viděli Terezku Březinovou. Jezulátku nakonec zazpívaly českolipské děti.

Všichni jsme si pečlivě připravenou scénkou připomněli velikou radost, jakou nám i po dvou tisících letech přináší narozeniny Božího dítěte, jeho pokoru a chudobu i skutečnost, že prostí pastýři — a ne bohatí tehdejší společnosti — jako první slyšeli o této převratné události a spěchali přivítat Božího Syna. Děkujeme našim mladým za jejich iniciativu i za to,

že si k ní sami připravili velmi hezké kostýmy a kulisy. Doufáme, že nás překvapí ještě vícekrát.

Vánoční dobu nám obohatila i skupina Řemdiň v dobových kostýmech, která svým vystoupením přispěla k poznání hudby v době gotické. Zazpívali a zahráli přes dvacet skladeb, zpívali česky i latinsky a přiblížili posluchačům atmosféru doby historickými hudebními nástroji. Upřímně jim děkujeme a spoléháme na to, že na nás nezapomenou po nastudování dalšího repertoáru. Skupina vystupuje u nás i v Německu na různých středověkých slavnostech, v letním období i na hradech a podobně.

Všem, kdo obohatili svým uměním naše vánoční dny v České Lípě i v okolí, děkujeme a vyprošujeme do roku 2000 mnoho radosti a síly od Boha pro jejich náročnou službu, kterou dělají pro potěchu srdce a povzbuzení i pro sdílení krásy nám posluchačům.

Anežka Zdislava, Česká Lípa

Vánoční svátky ve městě aut

Oslava Narození Páně začala v mladoboleslavské farnosti na Štědrý den v půl čtvrté 1. nešporami, po kterých následovalo žehnání betléma. Poté se již rozezněly zvony na nedaleké věži, která je nyní součástí renesanční budovy radnice, ale byla postavena původně jako oddělená zvonice farního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Ve čtyři hodiny pak začala první mše vánoční, které se účastnilo asi 300 lidí, především děti a jejich rodiče či prarodiče. Hlavním celebrantem byl mladý kněz, kterého znají hlavně studenti Biskupského gymnázia v Bohosudově — P. Rudolf Repka. Ten o svátcích vypomáhal s duchovní činností kanovníku P. Václavu Hlouchovi. V mladoboleslavské farnosti se koná v neděli celkem pět mší (ranní v 7, hlavní farní v 9, dětská v 10.30, pro seniory v Domě s peč. službou na sídlišti ve 14.15 a večerní v 18 hodin). Dohromady přijde na bohoslužby asi 600 lidí, což je na okresní město s 43 000 obyvateli ve většinově ateistické litoměřické diecézi docela slušné.

Paseky nad Jizerou

Málokterá farnost naší diecéze působí v době Vánoc tak romanticky jako krkonošské Paseky nad Jizerou. O svátku sv. Jana Evangelisty zde místní chrámový sbor sv. Václava provedl Rybovu mši Hej, mistře — a nejen to. P. Mazura z Jablonce nad Jizerou, ačkoliv spravuje tuto farnost již z jiné diecéze, připravil všem návštěvníkům velmi milou chvíli: Na závěr mše svaté požehnal podle starobylé tradice víno a se zvoláním „Pijme lásku svatého Jana“ začal nalévat výborný „svařák“. Rád jsem si nejen s místním sborem zazpíval Rybovu a zahřál se vínem, ale především se potěšil krásnou atmosférou, která onoho večera na úplném kraji naší diecéze na nás všechny dýchla. Chci osobně za sebe, ale věřím, že i za celou diecézi poděkovat P. Mazurovi, že se o tuto milou farnost pečlivě stará, jak mi potvrdili i někteří místní farníci.

P. Michal Podzimek

Všichni věřící P. Repku vřele přijali a obdivovali jeho kázání, jež byla vždy malou katechezí. Velmi působivá byla homilie při půlnoční mši, které se většinou účastnili nevěřící mladí lidé. Ti se přede mší a na jejím začátku chovali poněkud hlučně. Utišily je jen varhany v úvodu mše. Znatelné ztišení však nastalo hned při prvních slovech kázání P. Repky. Zaměřil svou úvahu právě na přítomné nevěřící a snažil se jim vysvětlit duchovní podstatu Vánoc, kdy na svět přišlo Světlo, které ukázalo lidem správnou cestu. Cestu k Bohu, který je Lásky a který má rád všechny lidi bez rozdílu a čeká, až k němu přijdou.

Ve dne na Boží hod vánoční se slavilo pět mší jako v neděli, přičemž při hlavní

farní mši v 9 hodin zazněla Rybova Česká mše vánoční v podání chrámové školy, pěveckého souboru Boleslav a orchestru mladoboleslavské umělecké školy.

V neděli 26.12. na svátek sv. Rodiny se P. Repka s mladoboleslavskými věřícími rozloučil a poděkoval jim za to, že v jejich farnosti, kde vládne vřelé rodinné prostředí, mohl prožít vánoční svátky. Na závěr řekl, že by se chtěl do Mladé Boleslavi zase někdy vrátit, třeba na některou neděli. Mnozí věřící poté neskrývali své přání, že kdyby to šlo, mohl by P. Repka zůstat v živé mladoboleslavské farnosti jako kaplan natrvalo... Tím také zdejší věřící P. Repkovi vyjadřují velký dík za jeho „vánoční pobyt“.

Martin Dědek, člen chrámové školy

„Loch Ness tour aneb skotská balada 2000“

Toužíš po dobrodružství...? Poznáváš rád(a) nová místa...? Zajímají tě památky všeho druhu...? Máš chuť poznat nové přátele a prožít 15 úžasných a nezapomenutelných dní svého života...?

Pak bychom právě tebe chtěli pozvat na cestování, poznávání země s nezapomenutelným pobřežím, ale i s vnitrozemní krajinou, s hlubokými lesy, zvlněnými kopci, impozantními a nevšedními městy, čistými jezery vážícími na sebe nejednu pověst (např. Loch Ness), fascinujícími fjordy, do země nevidané koncentrace archeologic-

kých nálezů, za bohatstvím památek z doby více než 3000 let před Kristem, které jsou unikátní i ve světovém měřítku, bájných a tajuplných hradů na pobřeží s tulení a množstvím vodních ptáků, všude s minimálně narušenou přírodou, která v každém zanechá dojmy z úžasné scenérie.

A o to bys chtěl(a) přijít?

Pokud ne, pak čti dál!

Jedná se o autobusový zájezd do Skotska a Anglie, jehož se účastní i dva kněží. V panenské skotské přírodě prožijeme 15 nezapomenutelných prázdninových dní. Budeme stanovat, vařit si, podíváme se na místa známá celému světu, vylezeme na nejvyšší horu Velké Británie a prožijeme mnoho zážitků.

Jelikož tento zájezd není výdělečný, a naopak se podařilo získat sponzora, bude cena až třikrát nižší než s nejlevnější cestovní kanceláří v ČR. Přihlásit se může každý věřící student ve věku od 13 do 28 let a pro velký zájem doporučujeme: čím dříve, tím lépe, nejspozději však do 15. března 2000.

Zájezd se uskuteční od 1. do 15. července 2000

Cena: ne 46 999 Kč, ale jen 5380 Kč (jídlo si poveze každý vlastní)

**Veškeré informace: Miroslav Rais, Teologický konvikt, Komenského 4
412 82 Litoměřice; Tel. 0603/741329**

Dva kněžské hroby

Ve vánočním období doprovodil pan biskup Koukl na poslední cestě dva kněze, v současnosti nejstarší ve své diecézi. Ještě v roce 1999 ve čtvrtek 30. prosince v Kostomlatech pod Milešovkou kapucína Ezechiela Emmanuela Kindermanna, narozeného 28. února 1911 v Dolním Okolí u Českého Krumlova. P. Kindermann působil v naší diecézi v Zákupcích, Mostu, Tepličkách a v Kostomlatech pod Milešovkou. Jeho kněžská práce ve prospěch Čechů byla trnem v oku gestapu a později komunistickému režimu, za něhož byl v padesátém roce odsouzen ke dvěma létům tohoto vězení. V Kostomlatech ho navštěvovalo mnoho kněží jako svého zpovědníka. Naposledy jsme ho navštívili ve vánoční předvečer. To seděl v křesle pod osvětleným stromkem, stojícím nad krásným, ze dřeva vyřezaným bet-

lémem a jeho pohled i slova již poznamenal blížící se odchod z tohoto světa. Zemřel 27. prosince. V Kostomlatech se s ním rozloučilo dvacet kněžských spolubratří, vedených biskupem Kouklem, mší svatou v tamním kostele. Potom byla rakev tentýž den převezena do Prahy do kapucínského kostela Panny Marie Andělské, kde mši svatou asi patnácti kněží vedl biskup Jiří Paďour s biskupem litoměřickým a představeným kapucínů. Při promluvě v kostele vzpomněl biskup Paďour příhodu na kostomlatské faře, do níž se vloupal zloděj se zakulčenou tváří s výkřikem: „Peníze!“ Načež proti němu stojící starý farář vyslovil otázku: „Kolik?“ To zřejmě rozčlilo zloděje k nepřičetnosti a rozbil farářovi hlavu. P. Kindermann toto přepadení přežil. Teď už se ale naplnil čas a P. Emanuel byl odvolán na věčnost. Rakev byla převezena na hřbitov při břevnovském klášteře, kde jsme se se zesnulým rozloučili vánoční písní Narodil se Kristus Pán.

Skoro stejně starý jako kapucín v Kostomlatech byl pro-

esor P. Karel Máj, který se narodil 4. září 1911 v Orlici u Letohradu. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1940 v Brně jako jezuita. V litoměřické diecézi působil až do odchodu do důchodu v Příchovicích, potom bydlel na faře ve Vlastibořicích, kde zemřel 22. prosince 1999. Pan biskup Koukl ho v doprovodu asi dvaceti kněží pochoval 3. ledna 2000 v Loukově u Mnichova Hradiště.

J. H.

Již po uzávěrce byla redakci doručena zpráva o úmrtí P. Josefa Buchty, dlouholetého faráře v Dolním Bousově, Březně u Mladé Boleslavi, Plazích a Všeborsku. Zemřel po dlouhé nemoci zaopatřen svátými svátostmi v neděli 9. ledna 2000 a jeho spolubratři v kněžské službě a farníci se s ním rozloučili v pátek 14. ledna 2000 v Plazích. Pohřben byl den nato v Opavě.

Pamětní deska arcibiskupu Kordačovi

Na sklonku minulého roku požehnal generální vikář msgr. Karel Havelka spolu s P. Rudolfem Zimandlem a P. Františkem Segetou pamětní desku v obci Seletice.

Seletice se tak alespoň symbolicky odvděčily svému rodáku PhDr. ThDr. Františku Kordačovi, arcibiskupovi pražskému a primasu českému, který zde spatřil světlo světa dne 11. 1. 1852.

Deska je instalována na budově bývalé školy. Byla pořízena místním oddílem tělovýchovné jednoty Sokol a odhalení se zúčastnilo přibližně 150 seletických občanů.

Charita

Slavnostní otevření nových prostor

FCH Rumburk

15. listopadu byla slavnostně otevřena a vysvěcena nová prostora FCH v Rumburku. Slavnosti se zúčastnili prezident DCH Mons. Milan Bezděk, ředitelka DCH Růžena Kafková, čelní představitelé města, pracovníci sociálního odboru, duchovní správci z Rumburku a Jiřikova, přátelé a spolupracovníci farní charity.

Rumburská FCH má rozpracováno 5 projektů. Je mezi nimi program s názvem „Pryč se samotou“, který se věnuje starším spoluobčanům. V nejbližší době se má rozjet práce s mládeží z tzv. asociálních rodin, která bude především spočívat v organizování jejich volného času a

v poradenství. K této práci bude sloužit jedna ze tří místností farní charity.

Farní charita není uzavřená, osamocaná organizace, ale otevřená, kooperující aktivita, která se např. zapojila do celostátního programu Prevence kriminality, který je v Rumburku koordinován z městské policie.

FCH v Ústí nad Labem

Velkým úspěchem místní charity je získání budovy pro provoz plánovaného azylového domu pro bezdomovce. Ústecký magistrát poskytl pro tuto činnost budovu ve Štefanikově ulici č. 1 na rozhraní ústeckých městských částí Klíše a Bukov. Na vybavení domu byla poskytnuta dotace 400 000 Kč. Omezený provoz bude zahájen již tuto zimu, celý objekt pak bude uveden do provozu po vybudování nového sociálního zařízení.

FCH Most

Místní FCH vyhlásila sbírku hraček pro děti uprchlíků v uprchlickém táboře Červený Újezd. Ta probíhá v mosteckých základních školách, kde se shromažďují dary dětí pro jiné děti. Je vidět zájem dětí a snahu udělat radost druhým, zvláště o Vánocích.

FCH Jablonec nad Nisou

Činnost této FCH je v městě známa především vedením farního šatníku, který obyvatelé Jablonce hojně zásobují použitým šatstvem. Tím ovšem činnost farní charity nekončí. Slibně se rozvíjí projekt „chůvičky“ — příležitostná péče studentů (a hlavně studentek) o postižené děti v rodinách. Podařilo se již překonat počáteční nedůvěru, a tak nyní zájem o tuto službu převyšuje možnosti „pečovatelu“.

Přečtěte si...

Vracel jsem se před Vánocemi z pohřbu otce opata Víta Tajovského a zastavoval jsem se v Praze. Nevím, zdali si ještě pamatujete, co jsem zde asi před rokem psal o svém putování po pražských křesťanských knihkupectvích. Tehdy jsem psal velice kriticky o nové prodejně nakladatelství Vyšehrad v Jindřišské ulici, která byla před otevřením. Musím říci, že podle mého soudu je to v současnosti jedno z nejlepších pražských křesťanských knihkupectví. Většina knih, o kterých se zde zmiňuji, je právě odtud. Chtěl bych vás též upozornit, že nakladatelství Vyšehrad otevřelo svoje knihkupectví i v naší diecézi, a to v Teplicích.

Heinz-Mohr, Gerd:
Lexikon symbolů, Volvox Globator 1999, 399 Kč

Který svatý se zobrazuje s brýlemi, proč má sv. Alžběta v košíku růže — na takové a podobné otázky zde v tomto lexikonu najdete odpověď. Tato kniha nechce přispívat dalšími teoriemi k objasnění pojmu symbolu, ale chce prakticky sloužit tím, že pomůže poodhalit jeho neznámý, nicméně fascinující svět. Chce být nápomocna vnitřnímu zpřístupnění výtvarných děl, jež jsou dnes zevně snáze přístupná a ve větší míře než dříve.

sv. Bernard z Clairvaux:
O stupních pokory a pýchy, Krystal 1999, 135 Kč

Pátý svazek ediční řady Thesaurus tvoří dvě díla sv. Bernarda: nový překlad spisu O stupních pokory a adaptovaný překlad čtyř mariánských homilií. Spis O stupních pokory je vlastně prvním dílem sv. Bernarda a je to výklad Řehole sv. Benedikta. Chvály Pa-

nenské Matky je Bernardovo rané dílko. Ač sláb a nemocen, unaven přílišnou námahou, nachází Bernard sama sebe ve chválách na Pannu Marii.

Lev XIII: Divinum illud munus, Krystal 1998, 40 Kč

Další svazek edice Thesaurus, tentokrát encyklika o Duchu sv. papeže Lva XIII. z roku 1897.

Ambros, Pavel: Kam směřuje česká katolická církev? Refugium 1999, 359 Kč

Knih je příspěvkem k diskusi, která se vede na všech rovinách naší české církve s ohledem na rozvíjející se práce vyhlášeného církevního sněmu naší české katolické církve.

Špidlík, Tomáš: Jak očistit své srdce? Refugium 1999, 98 Kč

Žijeme v technické společnosti a jsme zvyklí myslet, že

vše, co se děje, má vnější příčinu; každý pohyb je podnícen nějakou jinou silou. Člověk si navykl poslouchat jen druhé, nedává už pozor na vnučení v srdci, která pocházejí od Ducha. Je to výsadou umělců, že mívají „inspirace“, ale ne jenom výlučně oni. Každý má být v duchovním životě umělcem a utvářet svůj život pod vedením svrchovaného „Umělce“.

Ambros, Pavel a druzí: Úkoly pastorační činnosti, Refugium 1997, 39 Kč

Centrum Aletti spolu s teologickými fakultami universit v Olomouci a Českých Budějovicích a s Pastoračním střediskem Praha uspořádalo v březnu 1996 na Velehradě podnětný seminář na téma: „Úkoly pastorační činnosti církve a v pastorální teologii v Českých zemích“. Bylo to první setkání pastoralistů ze jmenovaných institucí.

Lurker, Manfred: Slovník biblických obrazů a symbolů, Vyšehrad 1999, 298 Kč

Křesťanská bible, která tvoří dva celky, Starý a Nový zákon, má své samozřejmé a nezastupitelné místo v oblasti náboženské i kulturně historické. Pro moderního člověka není přitom vždy snadné proniknout do biblické řeči. Na pomoc zde přichází tento slo-

ník, který je určen všem „řadovým“ čtenářům Písma i těm, kdo se jako teologové, religionisté či učitelé ocitají před nesnadným úkolem vykládat smysl biblických obrazných a symbolických motivů.

Waldenfels, Hans: Fenomén křesťanství, Vyšehrad 1999, 148 Kč

Známý německý teolog mapuje duchovní situaci současného světa a v tomto kontextu ukazuje nenápadnou a strážlivou věrohodnost křesťanství. V posledním, čtvrtém čísle Teologických textů je od tohoto autora článek, který navazuje na Knihu Fenomén křesťanství.

Schuette, Hainz: Ekumenický katechismus I., Vyšehrad 1999, 188 Kč

Dílo předního znalce světové ekumeny, které shrnuje, co spojuje všechny křesťanské církve, a ukazuje shodu učení katolických, reformovaných a ortodoxních tradic.

Berghuis, Hans: Laskavý světec František Saleský, Karmel 1999, 199 Kč

František Saleský chápe člověka jako stvoření, které je milováno Bohem, jenž hledá a probouzí v člověku dobro. Křesťanská dokonalost je podle něho ideál, který mohou dosáhnout i lidé žijící ve světě. František zlidštuje náboženský život a ukazuje lidem dneška dobrou, spolehlivou a schůdnou cestu. Tato kniha je dobrým doplňkem životopisné knihy o stejném světcovi od André Raviera Moudrý člověk a světec František Saleský.

Saller, Jaroslav: Boží dobrodruh, Karmel 1999, 89 Kč

Kdo by neznal otce Jaroslava Sallera! Naši diecézi opus-

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Kvíz

Jak znáte Radio Proglas?

1. První vysílač Radia Proglas začal šířit program ze

- a) Svatého Hostýna
- b) Černé Hory
- c) Svaté Hory

2. Radio Proglas reklamy

- a) vysílá, ale nepokryjí náklady na jeho provoz
- b) vysílá a plně hradí jeho provoz
- c) nevysílá, na financování přispívají jeho posluchači

3. Lze zachytit vysílání Radia Proglas v Římě?

- a) Ne
- b) Při příznivém šíření VKV vln, tak jednou dvakrát do roka
- c) Zcela běžně přes satelit Kopernikus 2

4. Lze poslouchat Radio Proglas i v Austrálii?

- a) Ano, přes internet
- b) v době od 2.30 do 3.30, kdy mění satelit Kopernikus 2 svoji pozici
- c) Ne

5. Kolik hodin denně Radio Proglas vysílá?

- a) 22
- b) 23
- c) 24

6. Kdo je moderátorem Radia Proglas

Křesťanskou
rozhlásovou stanicí
lze od 1. srpna 1999
poslouchat také
z vysílače
JEŠTĚD 97,9 FM

- a) Dušan Baur
- b) Lucie Endlicherová
- c) Renata Bělunková

7. Na který vysílač Radio Proglas získalo licenci, ale ještě nevysílá?

- a) Svatá Hora u Příbrami 96,0 MHz
- b) Javořice 108,9 MHz
- c) Uherský Brod 105,7 MHz

8. Z kterého vysílače lze přijímat Radio Proglas v Mladé Boleslavi?

- a) Černá Hora 98,0 MHz
- b) Ještěd 97,9 MHz
- c) Praděd 93,3 MHz

9. Pořad Fata Morgána se zabývá

- a) Negativními jevy ve společnosti jako jsou drogy a alkoholismus
- b) Vědou a technikou
- c) Kulturními aktualitami

10. Týdeník věnovaný vážné hudbě má název

- a) Nota
- b) Nic takového se nevysílá!
- c) Oktáva

11. Den otevřených dveří Radia Proglas proběhne v Brně

- a) 20. května 2000
- b) letos nebude
- c) uskuteční se na podzim, ale datum není stanoveno

12. Hitparáda Radia Proglas se nazývá

- a) Kdyby ty dechovky nebyly
- b) Zlatá struna
- c) Kolem se toč

13. Mše svatá je na Radiu Proglas vysílána

- a) v úterý, čtvrtek, pátek a neděli
- b) v pondělí a ve středu
- c) pouze v neděli v 9 hodin

14. Vysílá Radio Proglas i sportovní magazín?

- a) Ano, jmenuje se „Ze sportovních kolbišť“
- b) Ano, jmenuje se „Sport Echo“
- c) ne

Správné odpovědi naleznete na straně 16

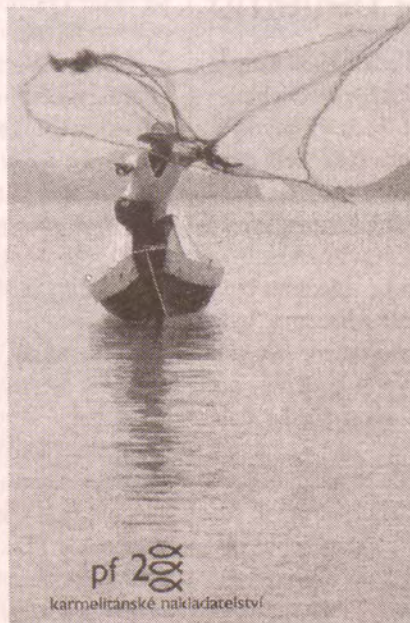
til v roce 1997, kdy odešel do kláštera redemptoristů na Svaté Hoře, kde také v březnu 1998 zemřel. Nyní se k nám vrací prostřednictvím svých kouzelných vzpomínek. Tuto knihu vřele každému doporučuji.

Michna z Otradovic, Adam: Básnické dílo, Nakladatelství Lidové noviny 1999, 435 Kč

Jistě každý z nás slyšel ve vánoční době v kostele píseň Chtíc aby spal — většina ji pokládá za lidovou koledu. Je to však píseň umělá, zlidovělá od barokního skladatele Adama

Michny z Otradovic. Nakladatelství Lidové noviny ve své České knižnici vydalo jeho kompletní básnické dílo. Naleznete zde Loutnu českou s písní Nebeští kavalérové, vinšujte štěstí, dále Svatoroční muziku a Českou mariánskou muziku. Knihu edičně připravil a doprovodil zasvěceným komentářem Merek Čejka. Kniha vyšla ve velice pěkné úpravě.

-mela-

2KRÁT
TOLIK
BOŽÍHO
POŽEHNÁNÍ

NEŽ OBVYKLE
VÁM
V JUBILEJNÍM
ROCE

PŘEJE

Blanka Těmny
Judek Jiráček

pf 28
karmelitánské nakladatelství

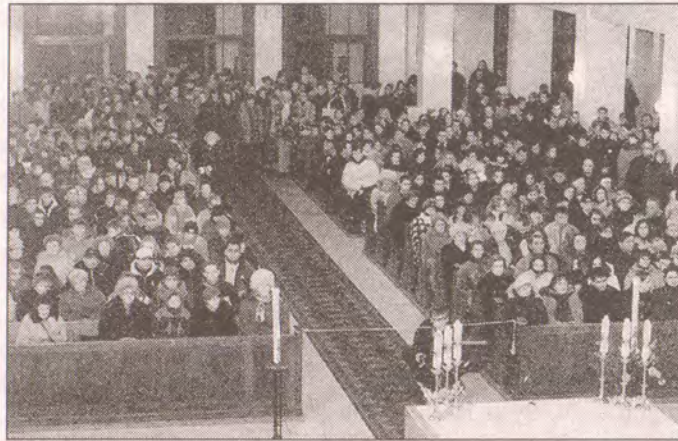
Návrat půlnočních?

Jak všichni víme, slavnost Narození Páně — kromě vigílie, slavené po setmění 24. prosince — poskytuje 25. prosinec možnost oslavit narození Pána Ježíše hned trojí mší svatou. První konanou v noci (což je naše „půlnoční“), druhou za svítání a konečně třetí ve dne. Přítom každá z těchto tří mší má vlastní liturgické texty. Kněz může v ten den sloužit všechny tři mše.

Taková je teorie. Jak víme, praxe bývá mnohdy jiná, zejména pokud jde o mši svatou konanou v noci z 24. na 25. prosince, tedy „půlnoční“. Pro mnohé naše spoluobčany se v uplynulých letech stávalo takřkajíc módou zajít o štědrovečerní půlnoci do kostela, protože se tam právě v tu dobu „něco děje“. Bohužel tak činili někdy i lidé, kteří mívají potíže i s docela obyčejným slušným chováním. Takže od dob, kdy i sám otec biskup byl nucen zrušit konání půlnoční mše svaté ve zcela zaplněném děkanském chrámu v Mostě, právem panuje ve věci půlnočních značná opatrnost. Mše

svatá konaná v noci se buď vnechává, anebo se jako „půlnoční“ koná bohoslužba slova. Zdá se však, že v uplynu-

více vnímají celkovou atmosféru bohoslužebného dění. Nezanedbatelnou stránkou je pochopitelně i příprava a or-

Právě při „půlnočních“ bývá v kostele tolik lidí, jako nikdy jindy v roce — dokážeme je oslovit?

lém roce dochází k jistému pozitivnímu vývoji i pokud jde o zkušenost se slavením půlnoční mše svaté. V českých diecézích, zejména v Praze, není již konání mše v den Narození Páně v noci žádnou velkou výjimkou. Poněkud se mění k lepšímu chování přítomných, především těch, kteří během roku do kostela nezajdou. Snad se lepší i motivace jejich přítomnosti v bohoslužebném prostoru. Lidé jsou přece jen ukázněnější a

organizace, což zdaleka ve všech farnostech není jistě věc snadná.

V naší diecézi se letos půlnoční konala na několika místech, například v Ústí nad Labem, v Děčíně, Jablonci nad Nisou, Mladé Boleslavi, Mělníce, v Turnově, v Libochovicích a jistě i jinde. V teplickém vikariátu byla mše svatá v noci v den Narození Páně sloužena hned na třech místech: v Teplicích-Šanově, v Krupce a v Modlanech. Na

posledních dvou místech se tak dalo po mnoha letech. Ve všech třech případech bohoslužby proběhly důstojně a bez rušivých momentů.

V uvedených případech si konání „půlnoční“ mše v tom nebo onom místě vyžádali lidé místní, tak trochu „patrioti“ obce, z nichž jen část tvořili věřící katolíci. Do určité míry je „půlnoční“ chápána stále jako kulturní záležitost (zejména pokud jde o hudební složku), ale není to již příležitost k levnému zabíjení času. Navíc řada místních občanů je ochotna a hlavně schopna zajistit pořádek. Pochopitelně i nadále převládají při bohoslužbách tohoto druhu lidé, kteří v duchovním smyslu nevědí, o co vlastně jde. Nicméně právě proto je to příležitost tyto naše bližní oslovit. Napomáhá tomu celková atmosféra Vánoc, chrámová hudba, zpěv i modlitby věřících, a v neposlední řadě krátká, ale dokonale promyšlená promluva celebrujícího kněze. To vše vyžaduje důkladnou přípravu, ale vyplatí se to, protože to pomáhá bourat zdi neporozumění mezi námi a nevěřícími spoluobčany.

-Vr-

Výstava betlémů

V předvánoční době roku 1999 konala se již po třetí v Lovosicích výstava betlémů. Iniciátorem všech třech výstav byla rodina Poncarova, která také celé akci věnovala nespočet hodin. Fyzickou i morální podporou přispěl duchovní správce P. Antonín Košmiděk. Návštěvnost byla dobrá, asi 1300 osob, a ke shlédnutí bylo nabídnuto 170 exponátů. Výstava byla zajímavá použitým materiálem, pojetím a stručnou historií původu betlémů, ale hlavně tím, co chtěla dát a snad i dala návštěvníkům.

Materiál, který byl použit na zhotovení betlémů byl jednak klasický — dřevo, papír, vosk — a pak již materiály méně obvyklé jako kukuřičné šustí, Vizovické pečivo, či dřevěné hobliny. Překrásné byly

i paličkované figurky, šité látkové figurky nebo vyšívané obrázky v podobě triptychu: Zvěstování, Narození Páně, Útěk do Egypta. Nechyběly ani miniaturní ve vláském ořechu nebo v makovici, nebo ten nejmenší, který nesl koledník v jiném betlému.

Pozornost si také zasloužil lepoporelový betlém zhotovený ministrantkou a žákyní zvláštní školy. Úsměvné pozornosti se těšily betlémy se skautskou tematikou. Svatá rodina je umístěna do indiánského stanu nebo do stanů s podsadou. Kolem jsou skautíci, kteří v kotlíku vaří pro Jezulátko, jiní nesou své dary a chlubí se ulovenými Bobříky. Na jednom je vidět i zakladatel skautingu u nás A. B. Svojsík, jak celou akci pro blaho Svaté rodiny organizuje. I Tři králové mají skautské klobouky. S posvátnou úctou jsme hleděli na betlém z olivového dřeva dovezený z Bet-

léma v Izraeli. A čí byly zapůjčené betlémy? Nejvíce exponátů patřilo Domu dětí a mládeže v Lovosicích, rodině Poncarové, panu Rudolfu Zeiblichovi — sběrateli vánočních tradic a předmětů, kněžím z Polska P. Košmidkovi a P. Szeligovi a samozřejmě velkému počtu drobných vystavovatelů.

A co nám výstava dala a co od ní čekáme? Podle reakce návštěvníků lze soudit, že byli spokojeni všichni, děti i dospělí, a jistě mezi nimi byla převážná část těch, v jejichž srdcích víra nebyla domovem. Doufáme, že některým lidem se otevře jiný pohled na Vánoce.

A co tvůrci betlémů? S jistotou lze říci, že ateista žádný betlém tvořit nebude, a tudíž ten, kdo se rozhodl udělat jakýkoliv betlém, pokud nebyl naplněn skutečnou hlubokou vírou, aspoň v hloubi duše měl kořínek víry, ze kterého by při dob-

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Tentokrát vlastně v rubrice Listárna žádný dopis doručený redakci není. Pro vás, kteří byste rádi napsali, ale nevíte o čem, máme návrh: zkuste se zamyslet nad tím, jak Zdislava splňuje vaše představy o diecézním časopisu. Nemusíte jen chválit, protože zlepšovat můžeme snáze to, o čem nám sami napíšete vy, naši čtenáři, že by potřebovalo zlepšit.

„S radostí půjdeme do domu Pánova...“

Motto: „Radoval se ze svého syna, neboť poznal, že se na vojně nezkažil, zdraví nepozbyl, ale jemu — otci — tělem i duchem podoben že bude.“ J. Š. Baar: Jan Cimbury.

Od skončení druhého setkání katechetů v Ústí nad Orlicí jsem v sobě nosil myšlenku požádat otce křesťanských rodin o větší angažovanost ve výchově dětí. Cíl této angažovanosti je dán uvedeným úryvkem z románu kněze a spisovatele J. Š. Baara.

V listopadovém čísle KT si jedna čtenářka z Moravy stěžovala na počínání maminek při mši svaté. Ale co si má chudák maminka počít, když je takřka na všechno sama: na domácnost, na výchovu, na účast při mši svaté? „...maminka své plačící dítě několikrát vyndala z kočárku a jednou dítě i přebalovala a rozkládala věci po lavici.“ To vše rušilo usebranost čtenářky — a asi nejen její, dodávám.

Ta maminka však chtěla, aby dítě nerušilo, aby se v suchu plínek cítilo spokojené, aby neplakalo. Nesvědčí to naopak o svědomitosti maminky a její ohleduplnosti k věřícím v kostele? A kde byl tatínek? Možná, že tato maminka jako jediná z rodiny ještě chodí do kostela. Chce dar víry jednou předat svému dítěti. Chce sama po všech starostech být přítomna mši

svaté. Chce poprosit o pomoc a poděkovat za své dítě, které se s pláčem hlásí o přebalení.

Mnohdy, i když je tatínek v kostele se svou ženou a svými dětmi, přece to zase bývá právě maminka, která se věnuje nejmenšímu dítěti, konejší ho, prohlíží si s ním obrázkovou knížku. Tatínek prožívá mešní oběť usebraně, vždyť má na to po celotýdenní námaze při zajišťování vezdejšího chleba právo?!

Jednou mi jeden kněz řekl: „Modlete se za své děti a buďte jim příkladem.“ V čem by měl být otec především příkladem? V obětavosti. Ta začíná již doma v přípravě dětí na cestu do kostela. V pomoci při oblékání, kdy jde s dětmi ven, aby nepřekážely, když se chce i manželka ustrojít a zkrášlit. Po příchodu do kostela by to měl být zase otec, který ukazuje dětem v misálku, chodí za dětmi, bere je do náruče. Tatínek je také ten, který s dítětem v náručí přistupuje ke svatému přijímání, aby kněz dítěte požehnal. Měl by si také co nejčastěji nalézt čas na rozhovory s dětmi o věcech víry. Při tom vlastně je katechetou. Ještě lepší než vyprávění je pak dialog s dítětem.

Šťěstím farnosti je, pokud jsou slouženy dětské mše svaté. Je to štěstím pro děti malé, větší i velké. Ale i tam, kde toto štěstí nemají, lze děti přijmout do farní rodiny i s jejich rušivým pláčem a vykřikováním. Když se totiž dítě od malička naučí chodit do kostela, je to pro něho

přirozené a počítá s tím, když začne rozum brát. V kostele tvoříme farní rodinu kolem obětního stolu. Společně zpíváme, modlíme se, někdo z nás čte z Písma svatého, jiný přináší obětní dary. Malé dítě zatím jen pláče, dítě mluví, dítě pobíhá, dítě nás napodobuje. A napodobování je dítěti vlastní.

Jestliže právě dnes jsme neprožili při mši svaté své usebrání díky mamince přebalující dítě, přinesme tuto skutečnost jako obětní dar. Nebude to dlouho trvat a dítě, které teď pláče, ponese samo obětní dary a ve vašich očích to vyvolá radost nad novým křesťanem a třeba i budoucím ministrantem. Když každý přineseme ke mši svaté svou vlastní oběť a spojíme ji duchovně s nekrvavou obětí Ježíše, bude nám dobře. Příště zase s radostí půjdeme do domu Pánova.

Proč to motto z knihy J. Š. Baara? Na prožití té radosti si, tatínku, počkáš mnoho let. Budou to léta modliteb, rozhovorů i osobního příkladu dorůstajícím dětem. A ty, tatínku, který se snad cítíš ode mne v tomto okamžiku napaden, odpusť mi. Já jsem ti chtěl jen říci, že je velikou radostí otce, když pozná, že jeho dítě se nezkažilo v učení, při studii ve vzdáleném městě či na vojně daleko od domova, ale že tobě, otci, tělem i duchem podobno bude. Větší vnitřní radost jsem nepoznal.

František Němeček

rých podmínkách mohla vyrůst buď malá rostlinka, nebo i silný strom.

Je i určitá symbolika v pojetí betlému. Ve všech lidových betlémech je ztvárněna spousta řemeslníků a postavíček, které nesou Jezulátku to nejlepší co mají, hledají ho, ptají se na cestu. Nevjadřuje to i odvěkou, třeba skrytou touhu lidstva najít Krista a dát mu ze sebe něco velkého a cenného — své srdce a celou svou bytost?

Nejsou takovéto výstavy i určitým způ-

Ilustrační fotografie

sobem evangelizace?

A na konec přáníčko od jednoho z dětských betlémů:

*Ježíšku, prosím tě,
přeči si mé psaní.
Je krátké. Mám k tobě
jenom jedno přání:
Ať jsou všichni v celém roce
takoví jak na Vánoce!
Ať jsou milí, mň se mračí...
Děkuji Ti. To mi stačí.*

MUDr. Milada Veselková

Kde lze získat v naší diecézi jubilejní odpustky?

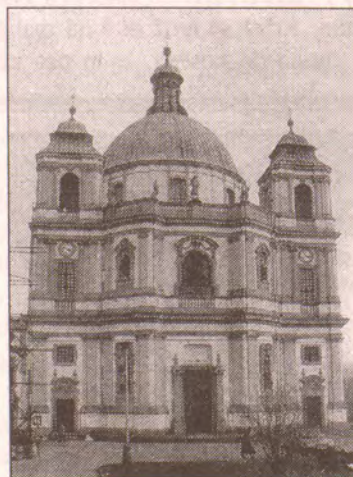
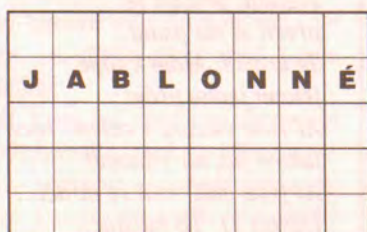
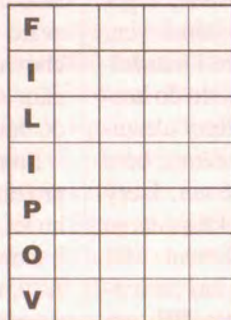
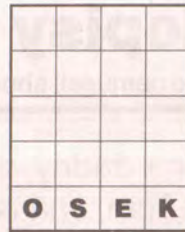
(viz též článek na straně 5)

Určitě už víte, že jednou z možností, jak získat dary letošního jubilejního roku v podobě odpustků, je návštěva významných chrámů. V naší diecézi jsou to tato místa:

Katedrála v Litoměřicích, bazilika v Jablonném v Podještědí a ve Filipově a kostely v Bohosudově a v Oseku.

Až budete mít chvílku volna, vyzkoušejte si v rodině nebo s přáteli svou pohotovost a rychlost. Doplňte co nejrychleji do křížovek libovolná slova (nebo třeba jen podstatná jména v 1. pádě, jak se dohodnete) tak, aby vycházela „tajenka“.

Kdo bude hotov nejdříve? Můžete měřit čas pro každý název zvlášť a bodovat umístění, nebo pro všechny tajenky najednou. Kdo bude nejrychlejší?

Výsledky kvízu Radia Proglas

1a, 2c, 3c, 4a, 5b, 6abc, 7c, 8b, 9b, 10c, 11a, 12c, 13a, 14b